כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר ג.

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

אין דאפילו לרבי אלעזר הקפר דאמר נזיר חוטא הני מילי גבי נזיר טמא דאיידי דבעי מיסתר דאמ' רחמנא [1]והימים הראשונים יפלו כי טמא נזרו התם הוא דלמא אתי למיעבר על נזירותיה [א]אבל נזיר טהור לאו חוטא קרי ביה: הריני כזה: נהי נמי דתפום בשערו [א] הריני [ב]כזה לא אמר אמר שמואל [2]כגון שהיה נזיר עובר לפניו: הריני מסלסל: ממאי דהדין סלסול שערא [ג] [ב]דכאמרה ליה ההיא אמתא דרבי לרבי להההוא גברא עד מתי אתה מסלסל בשערך אימא תורה דכתיב [2]סלסלה ותרוממך אמר שמואל [2]הבא נמי שתפום בשערו: הריני מכלכל: ממאי דהדין כילכול שערו הוא [ד]כדתנן סיד ר' יהודה אומר כדי לסוד בילכול ואמר רב בת צידעא [ג] אימא מיזן עניי כדכתיב [3]ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו אמר שמואל [2]הבא נמי שתפום בשערו: הרי עלי לשלח פרע הרי זה נזיר: ממאי דהדין שילוח ריבויא הוא דכתיב [4]שלחיך פרדס רמונים אימא מידי דעבורי כדכתיב [5]ושולח מים על פני חוצות תנא פרע פרע יליף כתיב הכא [6]קדוש יהיה גדל פרע וכתיב התם גבי כהן הדיוט [7]ופרע לא ישלחו ואיבעית אימא האי שולח מים נמי ריבוי הוא [ה](כדמתרגם רב יוסף) דכד משקין ליה מיא [ו] לפירא ורבי: הרי עלי ציפרין רבי מאיר אומר נזיר: מאי טעמא דרבי מאיר אמר ריש לקיש ציפרין סמוכין לשיער קיבל עליו דכתיב [8]עד די שעריה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין רבי מאיר סבר מתפיס אניש במידי דסמיך ליה ורבנן

(ו) אין דאפילו [ו]לרבי אלעזר הקפר דאמר נזיר חוטא הני מילי גבי נזיר טמא דאיידי דבעי מיסתר דאמ' רחמנא [1]והימים הראשונים יפלו כי טמא נזרו התם הוא דלמא אתי למיעבר על נזירותיה [א]אבל נזיר טהור לאו חוטא קרי ביה: הריני כזה: נהי נמי דתפום בשערו [א] הריני [ב]כזה לא אמר אמר שמואל [2]כגון שהיה נזיר עובר לפניו: הריני מסלסל: ממאי דהדין סלסול שערא [ג] [ב]דכאמרה ליה ההיא אמתא דרבי לרבי להההוא גברא עד מתי אתה מסלסל בשערך אימא תורה דכתיב [2]סלסלה ותרוממך אמר שמואל [2]הבא נמי שתפום בשערו: הריני מכלכל: ממאי דהדין כילכול שערו הוא [ד]כדתנן סיד ר' יהודה אומר כדי לסוד בילכול ואמר רב בת צידעא [ג] אימא מיזן עניי כדכתיב [3]ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו אמר שמואל [2]הבא נמי שתפום בשערו: הרי עלי לשלח פרע הרי זה נזיר: ממאי דהדין שילוח ריבויא הוא דכתיב [4]שלחיך פרדס רמונים אימא מידי דעבורי כדכתיב [5]ושולח מים על פני חוצות תנא פרע פרע יליף כתיב הכא [6]קדוש יהיה גדל פרע וכתיב התם גבי כהן הדיוט [7]ופרע לא ישלחו ואיבעית אימא האי שולח מים נמי ריבוי הוא [ה](כדמתרגם רב יוסף) דכד משקין ליה מיא [ו] לפירא ורבי: הרי עלי ציפרין רבי מאיר אומר נזיר: מאי טעמא דרבי מאיר אמר ריש לקיש ציפרין סמוכין לשיער קיבל עליו דכתיב [8]עד די שעריה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין רבי מאיר סבר מתפיס אניש במידי דסמיך ליה ורבנן

תנא פרע פרע יליף. נלמ' ממתני' קמי' מלמ' ממתני' דקתמר כהן הדיוט נזיר נגלח אחת לשלשים יום ויליף פרע לה ילמו מנזיר דכתיב גדל פרע מה להלן שלשים יום כמנין יהיה לף כהן הדיוט שלשים יום ומקמר לה ילמו והכא הכי פירושא תנא פרע פרע יליף נעלמא ילמה דשילוח[1] הוי לגון גידול ומ"ש מתמר וליימי מקרא דכתיב נכהן הדיוט ופרע לה ילמו ומ"מ ג"ש נמה לי ונרמה לי למקרא דכהן הדיוט לה משמע ללה ילמו הוי גידול מפיל[2] דתני יומי וכיון דלה תמר בפירוש הריני נזיר כל ימי חלה שלשים יום ומשמע שפיר דנזירות קניל עליה להמי ג"ש ודווקא כי תמר הרי עלי נלמה פרע אבל תומ' מהנך קראי הוה משני ליה כללעיל תנא פרע פרע יליף ולה נת לפרש ללה למקרא לתותבינן מיניה ושולח מים ודווקא דמשמע להניה הג"ש מכל וכל ועמה תינו צריך לה כלל לכן ל"ל דמתמילה לה היה מושם רק שימלה לו פסוק אחד דמשמע לשון רבייה וקמייתי ליה מקרא דשלחיך ומי ליה הש"ס ללמה ההוא גופיה לשון העברה כמו ושולח מים ולימ' מה לימלה מד קלא דלשמעת לשון רבייה והמה מצני מיבעית ליה מהכי אלא שולח מים לשון רבוי הוא ולימ' למילף מיניה מי מקרא דשלחיך פרדס ומ"ג דקלמי טובא לשון העברה שפיר ילפינן מחד קלא דהוי לשון רבוי דמסתברא דעמו למנזירות הוא:

צפורים המטורין [ט]שיער קיבל עליה. המטורין בפסוק אלל שער כלומר אע"פ דאמר בפורים פתמא להא מתני' פתמא קאמר אפילו הכי פניכל ליה גרים לקים דדעתיה לתיים אלפורים המטורים לשיער והכי[1] משמע ליה המומר הרי עלי לפורים הרי זה נזיר לכיון לפורים המורין לשיער קאמר[2] מפתמא ה"ק הרי עלי מלוה דשיכה ליה לפורין התלויה במלות שיער להיינו נזיר אפס נעמא גריך לפורין וה"פ מלוה התלויה בפורין אלן תין לפרס מפום שמיכות גרידא דמפרס הש"ס לפס כן הרי עלי נסרין הל"ל דהוי נזיר בטפי שמיני לשער: **עד** די **שעריה** כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין. פסוק הוא בדניאל גבי נבוכדנצר: **מכדי** חיישינן קאמר **ולא צפורי** נזיר ודאי קאמר **אלא** חששא **ודלמא צפורי** נדבה דקבי"ל [3] **עליה** להביא **עולת העוף** [4]**נדבה** ו[5]**נזירות**. לכל כמה לחיכא לפרוכי ליישוייה ללמו נזירות קיבל עליה ללה נדר אלא שפיר בטפי דלה ניחא ליה לאינים לקבולי עליה לפורי נזירות דמשיר עליה וטרימא ליה: הרי

(ט) **צפורי** נזיר טמא קיבל עליה. פירוש מלות נזירות דשייכה נהו לפורי נזיר בטמ"ם טמא ולא צפורי נזיר ודאי קאמר אלא חששא ודלמא צפורי נדבה דקבי"ל [3] עליה להביא עולת העוף [4]נדבה ו[5]נזירות. לכל כמה לחיכא לפרוכי ליישוייה ללמו נזירות קיבל עליה ללה נדר אלא שפיר בטפי דלה ניחא ליה לאינים לקבולי עליה לפורי נזירות דמשיר עליה וטרימא ליה: הרי

פני חרצות: אמר ר"ל צפורים סמוכים לשער קבל עליו. וא"ת אמאי נקט צפרים לימא נשרי וטפרי דסמיכו לשער טפי מצפורי' ועק"ל לנקוט כמה תיבות הכתובים במקרא אצל שער. ופי' ר"י דר"ל אית ליה נמי טעמא דר"י דאמר חיישינן שמא צפורי נזיר טמא קבל עליו ומוקי לה גם הוא בשנזיר עובר לפניו אלא דסבר ר"ל אי לאו נמי דאיכא למימר צפורים סמוכים לשער קבל לא הוו ידים מוכיחות לנזירות וכן מוכח בתר הכי דקא בעי מאי בינייהו אמאי לא קאמר איכא בינייהו כשאין נזיר עובר לפניו אלמא אפילו לר"ל בעי' שיהא נזיר עובר לפניו וגם [6] מדקאמר לר"ל אפילו אין נזיר עובר לפניו. משמע משום דאמר בהדיא צפורים סמוכים לשער עלי אבל אמר צפורים סתם בעי ר"ל שיהא נזיר עובר לפניו. ת"ל דאין הוכחה מהכא דאית ליה לר"ל טעמא דר"י משום דאתיא דר"ל בעי נזיר עובר לפניו בהדיה טעמא דסמוכים [7] אבל בטעם דסמוכים לחודיה לא סבי ליה [8] חיישינן שמא צפורי נזיר טמא קבל עליו והבי קאמר הרי עלי דבר שיכול לבוא לידי צפרים והיינו נזירות דנזיר שנטמא מביא אשם ושחי צפרים:

ז) [נקמן יט. ופ"ק, ב] [ב]ערך לכסה דברי תוס' לעיל ב: ד"ה הריני וכו' ועי' פוטס משנה], ג) מגילה יח. ע"ש [ר"ה כז:], ד) שבת כ: ע"ש, ה) נסיס ל"ב, ו) [נקמן ה.], ז) ר"ה כה, ח) [נקמן ה.], ט) שני דנורים לגו שיניס לע"ב.

נוסחה הריב"ן

ג) [דכתיב וכפר כו' הנפש כמדבר י) ליתא בכ"י: ב) ולמה: ג) כגון שהוקם בשערו ואמר מהם מהם אכמי מאמי הוי כו': ד) בכ"י כה כלה וכן להלן: ה) לפר' מסמע הריני כו': ו) בגיטין: ז) שמעל: ח) נכו: ט) ונלה לה שילוח שער כמסמע כו': י) גידול פרע: כ) כמי הוי: ל) בשת: מ) ולהניה לבשינים: נ) פרע למיר: ס) נמי רבותא:

הגהות הב"ח

(ה) נמ' אין דאפילו לר' אלעזר הקפר. נ"ב עיין פ"ק דנמדים דף י' ועי' בסוס' דקוטה דף טו הקטה קוטים זו ועיין נם לקמן דף יט: (ב) שם אלמול שאנלה הוא כדאמרי: (ג) שם ואימא מיזן עניי: (ד) שם מאקן ליה מיל ורבי לפירא: (ה) רש"י ד"ה אלל נזיר וכו' ותמיהני ליה אל ותיהה:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) נמ' כריבי כוה. עכי נמי לתפום בשערו הריני כוה. נמתק מיתת כוה וכ"ב כוה וכ"ל נם כלאון רש"י וכן הוא בס"ם דפום וחינעלית. וכן הגיהו בס"ם דפום ובית ע"ם ספר תורת מיכוד לאלף קוסים תוס' מרש"י:

הגהות התוספות

1. ל"ל דשילוח פרע. 2. ל"ל הוי גידול אלשים לחפילו הוי מרי יומי מסמע. ועי' כ"ב. 3. ל"ל הוי לחילו. 4. ל"ל ולהכי. 5. ל"ל נקרא. ותיבת קאמר נאמתך. 6. ל"ל קניל.

לעזי רש"י

טיפאל"א. צדע. רקה.

פי' הרא"ש

אין ואפילו לר' אלעזר הקפר וכו' התם הוא דלמא אתי למעבר אנזירותיה שלא יוכל לסבול משך זמן נזירותו וקרבנותיו קרובים להיות חולין בעזרה. אבל נזיר טהור אי לא לאכול אפיי אנפשיה לסבול לא הוי נדר: הריני כזה נהי נמי דתפום בשערו לא אמר כלום כלומר אפי' אי מוקמת לה בתפום בשערו כהוהיא דאהא נאה לא מהני מידי דמשמע שיהיה כמו שערו ואין זה כלום. ומוקי לה שמואל כדאוקי (בהוא) בשנזיר עובר לפניו. אבל אי אמר הריני ולא אמר כזה לא מהני מידי דהריני נרע מאהא. ואין לתמוה מאי קס"ל דהריני כזה בשנזיר עובר לפניו דהוי פשיטא הא קאמר בהדיא הריני כזה. משום דלא תימא הריני כזה בעושר או ביופי או ביחוס. ומאי דהאי סלסול בשער לא כלומר לסלסל ולגדל שער נזיר. ואימא תורה שנזר לעפות בתורה ולהפך בה. ה"נ שתפס בשערו אבל נזיר עובר לפניו לא מהני כיון שהספק הוא בלשון: סיד כדי לסוד כלכול שיעור הנראת סיד להתחייב עליו המוציאו לרה"ר כדי לסוד כלכול. לשומו על שער צדעיו לטופלו ולהשיירו: שלחיך פרדס רמונים גידולך נאים כפרדס של רמונים אימא מידי דעבורי שנזר לגלח ולהעביר שערו ולשלחו מעליו: תנא פרע פרע יליף. כלומר תנא דמתני' יליף האי לאלה פרע מפרע לא ישלחו דכתיב נבי כהנים מה התם גידול שער אף הכא גידול שער כי הריבי דילפי' בסנהדרין פ' כהן גדול פרע דכהנים מפרע דנזיר לר' שהכהני מגלחים לל' יום דפריך התם אימא לא לירבו כלל. ומשני אי

ח) ל"ל ונם מדקאמר לקמן דאם אמר לפרין המסוכין לשער לר"ל אפילו אין נזיר וכו'. ט) ר"ל דמזה למוכח דר"ל בעי נזיר עובר לפניו אינו ראוי להיות נזיר עולם דמשמע דר"י ריוחר נרמה דל"ל אלל ר"ל דכשעם דסמוכים לאוד שני ליה. ג) שייך לעיל.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com

מאי דהדין סלסול שערא הוא. לגון זה נופל להפוך שיער לנזירות קניל עליה ואימא מוכח להפך במוכח: **הבא** נמי **תפום בשעריה**. דקאמע שפיר הריני מהפך במוכח המלויה בשיעור: **שילוח** רבוי הוא. לגון גידול כמו שלמיך פרדם רמונים ואימא מידי דעבורי הוא שקיבל עליו לגלח ולהניה לבשיגדל:

תנא פרע פרע יליף. נלמ' ממתני' קמי' מלמ' ממתני' דקתמר כהן הדיוט נזיר נגלח אחת לשלשים יום ויליף פרע לה ילמו מנזיר דכתיב גדל פרע מה להלן שלשים יום כמנין יהיה לף כהן הדיוט שלשים יום ומקמר לה ילמו והכא הכי פירושא תנא פרע פרע יליף נעלמא ילמה דשילוח[1] הוי לגון גידול ומ"ש מתמר וליימי מקרא דכתיב נכהן הדיוט ופרע לה ילמו ומ"מ ג"ש נמה לי ונרמה לי למקרא דכהן הדיוט לה משמע ללה ילמו הוי גידול מפיל[2] דתני יומי וכיון דלה תמר בפירוש הריני נזיר כל ימי חלה שלשים יום ומשמע שפיר דנזירות קניל עליה להמי ג"ש ודווקא כי תמר הרי עלי נלמה פרע אבל תומ' מהנך קראי הוה משני ליה כללעיל תנא פרע פרע יליף ולה נת לפרש ללה למקרא לתותבינן מיניה ושולח מים ודווקא דמשמע להניה הג"ש מכל וכל ועמה תינו צריך לה כלל לכן ל"ל דמתמילה לה היה מושם רק שימלה לו פסוק אחד דמשמע לשון רבייה וקמייתי ליה מקרא דשלחיך ומי ליה הש"ס ללמה ההוא גופיה לשון העברה כמו ושולח מים ולימ' מה לימלה מד קלא דלשמעת לשון רבייה והמה מצני מיבעית ליה מהכי אלא שולח מים לשון רבוי הוא ולימ' למילף מיניה מי מקרא דשלחיך פרדס ומ"ג דקלמי טובא לשון העברה שפיר ילפינן מחד קלא דהוי לשון רבוי דמסתברא דעמו למנזירות הוא:

צפורים המטורין [ט]שיער קיבל עליה. המטורין בפסוק אלל שער כלומר אע"פ דאמר בפורים פתמא להא מתני' פתמא קאמר אפילו הכי פניכל ליה גרים לקים דדעתיה לתיים אלפורים המטורים לשיער והכי[1] משמע ליה המומר הרי עלי לפורים הרי זה נזיר לכיון לפורים המורין לשיער קאמר[2] מפתמא ה"ק הרי עלי מלוה דשיכה ליה לפורין התלויה במלות שיער להיינו נזיר אפס נעמא גריך לפורין וה"פ מלוה התלויה בפורין אלן תין לפרס מפום שמיכות גרידא דמפרס הש"ס לפס כן הרי עלי נסרין הל"ל דהוי נזיר בטפי שמיני לשער: **עד** די **שעריה** כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין. פסוק הוא בדניאל גבי נבוכדנצר: **מכדי** חיישינן קאמר **ולא צפורי** נזיר ודאי קאמר **אלא** חששא **ודלמא צפורי** נדבה דקבי"ל [3] **עליה** להביא **עולת העוף** [4]**נדבה** ו[5]**נזירות**. לכל כמה לחיכא לפרוכי ליישוייה ללמו נזירות קיבל עליה ללה נדר אלא שפיר בטפי דלה ניחא ליה לאינים לקבולי עליה לפורי נזירות דמשיר עליה וטרימא ליה: הרי

פי' הרא"ש (המשך)

הוה כתיב לא ישלחו פרע כדקאמרת השתא דכתיב פרע לא ישלחו אלא לשלוחי הוא דלא לשלוחו כלומר לא יגדלו יותר משיעור פרע האמור בנזיר. ואי בעית אימא האי ושולח מים נמי רבוי הוא. כלומר האי דפרכת ליה מהאי קרא דלשון העברה הוא לאו פרכא היא דמצינא לפרושי ליה לשון גידול. אבל לאו שנוייא [אחרינא הוא] למימר דלא צריכנא לשנוייא קמא דכמה שלוח כתיבי בקראי דלא הוו לשון גידול: כך משקי מיא לפירא רבי והי"ם דקרא ושולח כלומר מגדל פירות ע"י מים שעל

יב א מיי' פ"י מהלי נזירות הלכה יד:

יג ב מיי' שם פ"ב הלכה ד:

יד ג ד מיי' שם פ"ג הלי ו:

תורה אור השלם

1. וְהַזִּיר לֵיֽי אֶת יְמֵי נִזְרוֹ וְהֵבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ לְאָשָׁם וְהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים יִפְּלוּ כִּי טָמֵא נִזְרֽוֹ: במדבר ו יב
2. סַלְסְלֶהָ וּתְרוֹמְמֶךָּ תְּכַבְּדֶךָּ כִּי תְחַבְּקֶנָּה: משלי ד ח
3. וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת אָבִיו וְאֶת אֲחִיו וְאֶת כָּל בֵּית אָבִיו לֶחֶם לְפִי הַטָּף: בראשית מז יב
4. שַׁלְחַיִךְ פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מִגָּדִים כְּפָרִים עִם נְרָדִים: שיר השירים ד יג
5. הַנֹּתֵן מָטָר עַל פְּנֵי אָרֶץ וְשֹׁלֵחַ מַיִם עַל פְּנֵי חוּצוֹת: איוב ה י
6. כָּל יְמֵי נֶדֶר נִזְרוֹ תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ עַד מְלֹאת הַיָּמִם אֲשֶׁר יָזִיר לַיְיָ קָדֹשׁ יִהְיֶה גַּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר רֹאשֽׁוֹ: במדבר ו ה
7. וְרֹאשָׁם לֹא יְגַלֵּחוּ וּפֶרַע לֹא יְשַׁלְּחוּ בְּסוֹם יִכְסְמוּ אֵת רָאשֵׁיהֶם: יחזקאל מד כ
8. בָּה שַׁעְתָּא מִלְּתָא סְפַת עַל נְבוּכַדְנֶצַּר וּמִן אֲנָשָׁא טְרִיד וְעִשְׂבָּא כְּתוֹרִין יֵאכֵל וּמִטַּל שְׁמַיָּא נִשְׁמְיָה יִרְעֲטַב עַד דִּי שַׂעְרֵה כִּנְשָׁרִין רְבָה וְטִפְרוֹהִי כְּצִפְּרִין: דניאל ד ל

מוסף רש"י

והימים הראשון יפלו. לה יעלו לו מן המנין (במדבר ו יב). סלסלה. לשון מיפוס והיפוך (מגילה יח.) ממס והפך כמעמוסים של מוכה (ר"ה כה.). בת צידעא. ניחעל"ם טיפאל"א ומנין אומה לנסכיכ הפעה, כת ניחעמ"ל למעה היתנה להסיר שער דק ומוא מנגיפי (שבת פ:). שלחיך פרדס רמונים. המטמע שער נידולך נאה כפרדס רמונים (ראמ"ה בשמו).